

Sygn. akt VIA Ca 1128/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Ewa Śniegocka (spr.)

Sędzia SA – Urszula Wiercińska

Sędzia SA – Irena Piotrowska

Protokolant – sekr. sądowy Agnieszka Janik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2013 r. w W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o uznanie umów za bezskuteczne

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 6 marca 2012 r.

sygn. akt XX GC 846/11

p o s t a n a w i a :

1. umorzyć postępowanie apelacyjne;

2. zasądzić od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI ACa 1128/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Warszawie uznał, że umowa przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi zawarta w dniu 7 grudnia 2005 roku (...), na podstawie której (...) sp. z o.o. z siedzibą w N. wniosła 33/100 części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) i umowa przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi zawarta w dniu 8 grudnia 2005 roku w Kancelarii Notarialnej T. S., Rep. A nr (...), na podstawie której (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. wniosła 67/100 części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) stanowiącej działkę ewidencyjną (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz zezwała powodowi (...) sp. z o.o. na przeprowadzenie egzekucji z prawa wieczystego użytkowania nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) - są bezskuteczne w stosunku do powoda (...) sp. z o.o.; orzekł też o kosztach procesu.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2012r Sąd Okręgowy w Warszawie sprostował swój wyrok w sposób postulowany przez powoda.

Apelacje od tego wyroku złożyły obie strony.

Powódka zaskarżyła wyrok w jego punkcie 1 (pierwszym).

Zarzuciła mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 527 § 1 i 531 § 1 kc wobec braku oznaczenia w sentencji wyroku wierzytelności powódki, które są przedmiotem ochrony podczas gdy każdy wyrok uznający czynność prawną za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela powinien identyfikować wierzytelność, która jest przedmiotem ochrony oraz naruszenie prawa procesowego, tj. art. 325 kpc, które miało wpływa na wynik sprawy, polegające na nieprawidłowym sformułowaniu sentencji wyroku z pominięciem oznaczenia wierzytelności, których ochrony dochodzi powódka.

W konkluzji powódka wniosła o zmianę pktu 1 zaskarżonego wyroku przez nadanie mu następującego brzmienia:

„uznaje za bezskuteczne w stosunku do powoda (...) Sp. z o. o. w W.: umowę przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi, zawartą w dniu 7 grudnia 2005 roku w Kancelarii Notarialnej T. S., rep. A nr (...), na podstawie której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wniosła 33/100 części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W., przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) i umowę przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi, zawartą w dniu 8 grudnia 2005 roku w Kancelarii Notarialnej T. S., rep. A nr (...), na podstawie której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wniosła 67/100 części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W., przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), a to w stosunku do przyznanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. w punkcie 1 (pierwszym) postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 26 lipca 2006 r., sygn. akt I Co 651/04 wierzytelności w kwocie 41.181.000,00 zł (słownie: czterdzieści jeden milionów sto osiemdziesiąt jeden tysięcy złotych), jak i w stosunku do zasądzonych na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. w punkcie I (pierwszym) wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 września 2007 r., sygn. akt XX. GC. 919/06 następujących wierzytelności: w kwocie 4.500.000,00 zł (słownie: cztery miliony pięćset tysięcy złotych) z odsetkami w wysokości 33% w skali rocznej od dnia 12 grudnia 2000r. do dnia zapłaty oraz w kwocie 1.570.241,00 zł (słownie: jeden milion pięćset siedemdziesiąt tysięcy dwieście czterdzieści jeden złotych) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 22 marca 2001 roku do dnia zapłaty oraz zezwała powodowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na przeprowadzenie egzekucji z prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej przy ul. (...) stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).”

Pozwany zaskarżył wyrok z całości i zarzucił mu, że wydany został:

-z naruszeniem art. 527 § 3 kc, poprzez niezasadne przyjęcie, iż pomiędzy pozwanym a dłużnikiem powoda zachodzi stosunek bliskości,

-z naruszeniem art. 527 § 1 kc w zw. z art. 5 kc i art. 59 kc i w zw. z art. 495 § 1 kc, poprzez niezasadne uznanie, że pozwany jest pokrzywdzonym wierzycielem w niniejszej sprawie,

-z naruszeniem art. 527 § 1 kc, poprzez niezasadne uznanie, że pozwany jako osoba trzecia miał świadomość, że dłużnik dokonuje czynności z pokrzywdzenia powoda,

- z naruszeniem art. 527 § 2 kc, poprzez niezasadne uznanie, że dłużnik powoda na skutek umów, co do których powód skierował roszczenie, stał się niewypłacalny w stopniu większym niż poprzednio.

W konkluzji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, obciążenie kosztami postępowania w całości powoda i zasądzenie ich na rzecz pozwanego, a ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013r wydanym w sprawie niniejszej Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego uznając, że została ona wniesiona po terminie oraz, że jej braki formalne nie zostały uzupełnione. Odpisy tego postanowienia zostały doręczone pełnomocnikom stron, pełnomocnikowi powoda w dniu 13 czerwca 2013r, zaś pełnomocnikowi pozwanej w dniu 12 czerwca 2013r.

W dniu 8 lipca 2013r wpłynęło do sądu pismo powódki cofające apelację.

Na rozprawie w dniu 12 lipca 2013r stawiała się w imieniu powódki aplikant adwokacki L. M. i wniosła o umorzenie postępowania apelacyjnego i zasądzenie kosztów.

W imieniu pozwanego nikt się nie stawił.

Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 16.01.2013r, III AUa 1012/12 „Dokonanie przez stronę dyspozycyjnej czynności procesowej jaką jest cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu na zasadzie odpowiedniego stosowania art. 203 § 4 k.p.c., bowiem sąd w postępowaniu apelacyjnym jest związany na podstawie art. 378 § 1 k.p.c. zakresem zaskarżenia, zaś w takim stanie rzeczy wola strony skarżącej ma w sprawie znaczenie rozstrzygające.” oraz postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16.01.2013r, II AUa 1101/12 „Cofnięcie apelacji stanowi wyraz rezygnacji strony z poszukiwania ochrony własnego roszczenia w ramach postępowania apelacyjnego i nie podlega kontroli sądu. W takim przypadku sąd obowiązany jest umorzyć postępowanie albowiem strona może zrezygnować z zaskarżenia orzeczenia także po wniesieniu środka odwoławczego, gdyż rezygnacja taka należy do uprawnień procesowych strony, z których strona korzysta w ramach swobodnej dyspozycji.” i na mocy art. 391 § 2 kpc orzekł, jak w postanowieniu.